

ԱՐԱՐԱՏ

ԿՐՈՆԱԿԱՆ - ԲԱՐՁՐԱՎԱՆ, ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ - ՊԱՏՄԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՒՐԱԿԱՆ - ՄԱՆԿԱԿԱ-
ԺԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՀ ՊԱՏԾՈՆԱԿԱՆ.

Ա Մ Ա Վ Ա Ր

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1896 թ.

ԹՑԽԻԴ. ԻԹ. ՏԱՐԻ.

ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՎ

ԿՐՈՆԱԿԱՆ-ԲԱՐՁՐԱՎԱՆ

Ն Ա Բ Բ Տ Ա Ր Ի Բ

Առաջին զատեր Միովնի, աճաւասիկ Փրկիչ
քո հասեմ զայ՝ եւ ունի վարձն իր ընդ եւր-
եւ գործք իր առաջի պրեսոց իրոց . . . Մի-
սրբականին զի յամեթ արարին զքեզ. մի՛ պատ-
կառականին, զի յամեթ արարին զքեզ. զի յամեթն
յարիտնից մոռասին, և սահմատինք այլու-
թան քոյ ոչ եւս յուշ լիսն քեզ . . . Առ ժա-
մանակ մի թողի զքեզ. ու ողոմնիթամբ մե-
ծաւ ողորմացաց զքեզ. ու փոքր մի սրտմոռո-
թամակ զարմուց զքեսս իմ ի քէս, եւ ողոր-
մութեամբ յափտենից ողորմացաց քեզ. ասաց
որ փրկւացն զքեզ. Տէր . . . Հաշտեան նմ ըն-
քեզ տառապնալ եւ խախտեալ, մենչեւ միա-
թարանցին . . . :

—

Տասայի Կր. 11 եւ ԺԴ. 4, 7, 8, 11:

ձայն, խախտեալդ իմ տուն հայրենի . . . Անա-
ւասիկ Փրկիչ քո հասեալ զայ . . . Անու ինչո՞ւ
մեր սիրաը չէ հրձուում այս ուրախական
ողջոյնը լսելիս և մենք Ռեթզեհէմի անմեղ
հովիների պէս յուսով ու բերկութեամբ
լցուած չենք զիմում դէպի այն այրը ուր
ժամանակի և կեանքի միակ վերանորոգի՛ մա-
նուկ Արեգակն է Խոր ողորմութեան լցոր
սփռում. ինչո՞ւ կասկածը կնքել է մեր շըր-
թունքները և հաւատոյ առատարուղիս որհ-
ներզներով հաշակ հանել մենք չենք կարող,
թէ հասաւ արդարեւ փրկութեան ժամը, նա-
խատինք ու թշուառութիւն պիտի վերանան
և Արածնաշեն Ախոնի այրիացեալ ու սպա-

Արդեօք զու ե՞ս, տառապեալ ժողովուրդ,
լսեցիր հաշտութեան այդ մեծ աւեսի-
քը. հնչեց նաև քո՞մէջ միսիթարութեան մի

ւոր դուստրն ևս իւր նահատակութեան վարձ-քը պէտք է ընդունի:

Դարելոնեան գերութեան մէջ տառապող հին Ախոնի ժողովարդը իւր աւետարանիչն ունէր, որ աննկուն հաւատոյ բարձունքից զիտումէր ազատարար Ախոսի յաղթական գնդերի մօտենալը և խօսք չէր գտնում իւր բոլոր հրճուանքն արտայայտելու՝ այդ ստուերագծի վերայ դալիք փրկութեան չքնաղ պատկերը նկարուած տեսնելով։ «Եօր Ախոնի զաւակաց համար հեռուում նկատուող մի մութ ստուեր չե այդ պատկերը՝ մարդարէական աշաց միայն տեսանելի, այլ լուսեղէն դիշով զրծուած մի կենդանի նկարագիր, որ դարերէ ի վեր սփռուած է եղել բոլոր ծշմարիտ հաւատացեալների առաջ և տարէցտարի նորոգուելով ընթեռնի է իւրաքանչիւր նոր սերունդի համար, յայտարար ու մեկնիչ անցեալ և ապագայ կենաց միանգամայն։ Խւ սակայն մեր մմժնացած աչքերը անընդունակ են աստուածային ողորմութեան լցոյր տեսնելու, մեր պաշտամութեան լցոյր տեսնելու, մեր պաշտամութեան համար ջերմութիւնը մօտ չէ գալիս, և չկայ, ախ, մէկը, որ աւետարանիչ մարդարէի նման, ժամանակի բարձրութեան վերայ համանած, ապագան դիտէր և գալոց օրերի արդարութեան աւետիքը ոգեշունչ բերանով մեզ պատմել կարողանար։

Աւաղ. մեր ամօթն ու նախատինքն անչափ առատացան, և գետնի հաւատար նկուն եղած մենք աչք բարձրացնել և դէպի վեր նայել իսկ չենք համարձակուում։ բայց երինքի բարձրութիւնից ապագայի համար վճռու գնողը Կա է, որ «քակեաց զհզօրս յաթուոց, և բարձրացցոց զիտնարհս», որ այլու և որբի դատը երբէք մոռացութեան չէ տուել, զրկեալին ու արհամարհեալին առ ժամանակ միայն թողնել կարող է՝ յաւիտենական ողորմութեամբ ողորմելու համար։ Խւ պէտք է ողորմի... պէտք է գայ անշուշա մի ժամանակ, երբ այլութեան ու ամայութեան այս սգաւոր յիշատակները կանչետանան և Տերոջ գործը իւր բոլոր ըսքանչելիութեամբ երեան կելնէ։ Այդ ամէնը չնախատեսել և հիւանդոտ երեակայութեան

ստեղծած անշահ միսիթարութիւն համարել կարելի էր, եթէ պատմութիւնը ճակատագրի անխորհուրդ մի խաղը միայն լինէր և նորա սմէն մի շրջանառութեան մէջ նախախնամող բազկի ներկայութիւնը չնկատուէր։ Ակայն կենդանի է Կա որի ամենատես աչքից ոչինչ չէ խուսափում, որ արդարութեան կշռի վերայ կշռում է մարդոց գործքերը «և ունի վարձս Խւր ընդ Խւր»։ Վարդէն քանի քանի անգամ իւր աթուի բարձրութիւնից ընկել է նա, որ ամբարտաւանն էր և հզօր կարծուած և անկեալն ու խոնարհեալը բարձրացել։ Քանի քաղցեալներ լցուել են բարութեամբ և ի հաշիւ նոցա հարստացածներն ու մեծացածները հաց մուրացել նոցա դռներում։ աշտութեան սեղանի վերայ զոհ բերուած տասնեակ հազարների անպարտ արիւնը անտես արուել միթէ կարող է։ Վմենարդար Պատաւորը չէ նկատում միթէ արհամարհողների արհամարհանքը և պիտի ցոյց շտայ, թէ Խնքն է տէր, և հանդուրժել չէ կարող, որ Խւր անուան սրբութիւնն արհամարհուի։ Ո՞ զիտաց զմիտս Տեառն և ո՞ եղել Կմանորհուկակից՝ եթէ խելամուտ արասցէ զնաւ։ «Տէր, առաջի Քո է ամենայն ցանկութիւն իմ և հեծութիւն իմ ի Քէն ո՞ ծածկեցաւ։ Վասն Ախովնի ո՞ լուցից և վասն Խրուսաղէմի ո՞ ներեցից, մինչեւ ծագեսցէ իրրել զրյոս արդարութիւն նորա և փրկութիւն նորա իրրել զիայլակն վառեսցիւ։

Կ. Վ.

